

LBRIS

We know
Colecția MIRABILIA

Editor MIRCEA PETEAN

Coperta: MIRELA DUDAȘ

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României**

GÎNȚA, VLAD

În așteptarea prezentului / Vlad Gînța ;

Florești : Limes, 2025

ISBN 978-606-799-814-6

821.135.1

© Vlad Gînța

© Editura Limes, pentru prezenta ediție

Str. Castanilor, 3

407280 Florești – Cluj

Tel.: 0723/194022

Email: edituralimes2008@yahoo.com

www.edituralimes.ro

Vlad GÎNȚA

În așteptarea prezentului

**Câteva cuvinte de început
de Carmen Dominte**

Limes
2025

CUPRINS

Carmen Dominte, <i>Câteva cuvinte de început</i>	5
Privirea mea se stinge.....	7
Am ajuns la tuns	8
M-am pus să recitesc o carte	9
Am risipit multe litere.....	10
Hans duce fericirea omenirii pe umeri.....	11
Fugim printr-o grădină arzătoare străpunsă de o răceală palidă.....	14
Mă plimbam prin orașul vechi.....	15
Teoria lui „și dacă”	16
Cum să răspunzi unui gând?.....	17
Privirea pe marginea prăpastiei	19
Omagiu.....	20

Dacă te-mpiedici brusc	21
Stăteam întins pe.....	22
Pasare neagră fără margini.....	23
Un festin de câini morți	24
Oare ce mai face Hans?	25
Ce a vrut să spună poetul?.....	26
Un vals se naște din plasticul fermentat	27
Curge o lacrimă în sus.....	28
Scriu pe umbra transpirată.....	29
Mă duc în pod	30
Pe fire de timp	31
Îmi amintesc bine.....	32
Și dacă așa e toată viața?	33

Sugrumă-mi sufletul cu o eșarfă roșie	34
Mă-mbrâncesc prin suflul violet.....	35
Umblu pe petale ascuțite	36
Aud cum felinarul.....	37
Privirea ta transparentă.....	38
Ne punem în colțuri	39
Tremuratul din lacrima în care ne-am pierdut auzul	40
Pe pragul destinului.....	41
Stau cu capul pe sufletul plin	42
Vreau să merg pe irisul tău	43
Pe tablele vieții aruncăm cu zaruri.....	44
În cântecul suav și trist al răsăritului	45

Stau pe malul uitat al gândului tău.....	46
Ne ascundem sentimentele.....	47
Eternul Hans	48
Se împiedică gândul meu de privirea ta.....	49
Fugind prin oglinda umedă	50
Calc pe umbra fumului tău și mă-mpiedic.....	51
Am zdrobit soarele	52
Din prispă cade luna și zdrobește blocul	53
Pe plaiurile de măslin ne amestecam privirea	54
Stăteam pe prispă cu bunica	55
Încercam să-mi amintesc.....	56
O şuviță din privirea ta	57
Prin amintiri bătrâne.....	58

Zvâcniri de carne și oase.....	59
Sterilizați, plecăm spre mama	60
Când pleci	61

„Frizer avem?
N-avem”
cobor la bodega de jos
dau un telefon
vine zoli cu o poftă
nestăvilită de studiu
și
„de trei ori se face seară,
de trei ori vin și pleacă păsările călătoare...”

masa rancedă scârțâie de la
apăsătoarele noastre întrebări

a ajuns frizerul, dar noi am albit
și frunzele și-au spus de multe ori
cântecul lor despre viață și moarte

„Chelner! mai trage un scaun
că vine frizerul să ne tundă rădăcinile”

M-am pus să recitesc o carte

emoția este apăsătoare
ca privirea fostei iubite întâlnită
pe peronul gării între două trenuri ruginite

perindarea frazelor, cuvintelor sau a literelor
cândva parcurse într-o după amiază
oarecare din fostul prezent
scormonesc în scheletul amintirilor
ca un șobolan blocat într-un spațiu încălzit

unde pot fugi amintirile?
vor să plece din noi?
au ele propria lor corabie
cu sunete, mirosuri, atingeri trecute
pe post de echipaj?

esența reîntâlnirii:
când pe o uliță albastră,
într-o noapte palidă
îmbibată de mireasma iernii
îți zâmbești

din dorința de a inventa calea
 către un adevăr încifrat

pe drum am pierdut multe zâmbete,
 batiste pline de lacrimile nopții
 și multe cântece care-și înghițeau
 notele melancolice cu fiecare pas
 târât pe apa de argint

pe lemnul din spatele oaselor
 șed acum cuvinte bătrâne
 nu tâlmăcesc nu știu ce revelație
 însă muzicalitatea lor cutremură
 până și respirația îngerilor

„nu mai avem destule sunete
 pentru a face viața să danseze”

Hans duce fericirea omenirii pe umeri

fericirea ta
 fericirea mea
 a părinților noștri
 a părinților părinților noștri
 ce corvoadă
 cum de nu este strivit de greutatea
 fericirii pe care nu a cerut-o?

într-o bună zi Hans s-a trezit cu cele nouă cercuri ale
 fericirii în corabia sa
 dintre care pe două le-a aruncat
 deoarece erau pline de filozofi care încercau
 să mimeze zâmbetul etern prin foi alambicate
 metafore peste metafore și idei năucite pe muchia roșie

„ce știu ei despre fericire?”
 se întreba Hans
 „știu ei cum este să cari toată fericirea
 pe un singur drum, într-o singură corabie?”

Hans rămase cu cele șapte cercuri ale fericirii
 în corabia sa
 mergând el pe nisipul rece alături de caii săi albi și
 stropiți de întunecimea nopții
 pe Hans îl apucă o durere care-l făcu să cadă în genunchi
 zgâriind sticla de sub el

Hans se întreba ce este cu durerea aprigă

LBDIS | We know

și repede se uită în bagajul cu cercurile fericirii și găsi
lama ce-l străpunsese
era vie, era strălucitoare, plină de viață și toată un surâs
argintiu
era fericirea fostei iubite

din acel moment Hans își aduse aminte de viața lui
alături de ea
cum l-a călăuzit printre cele nouă fericiri
și cum l-a obligat să le ia în desaga lui
fără ca ea să îi fie alături
aruncându-i toată fericirea asupra sa
chiar și a ei

„Ce dor, ce chin, ce jale...”
fredonă Hans de pe marginea corăbiei
cu un zâmbet tăiat
„oare ea știe ce e fericirea acum că m-a pus să o car și pe
a ei fără să mă întrebe?”
spuse Hans cailor săi

„Dar eu? Știu ce este? O duc cu mine peste tot
prin ape uscate, mări despărțite, dealuri pătate... împart
soarta filozofilor bătrâni
nu știu ce este fericirea
diferența o face faptul ca mie mi s-a pus în cârcă toată
fericirea lumii de către persoana iubită fără a-mi cere
consimțământul, iar ei și-au scris-o doar pe-a lor”

Hans luă desaga din corabie și o aruncă
în acel moment el izbucni într-un plâns sughițat năvălit
fiind de toate amintirile
sale

Fericirea mea, fericirea ta
l-a lăsat pe Hans într-o baltă abisală